

מסכת בכורות

פרק ח

א. יש בכור לנטלה ואיינו בכור לפניו, בכור לפניו ואיינו בכור לנטלה, בכור לנטלה ולפניו, יש שאינו בכור לא לנטלה ולא לפניו. איזהו בכור לנטלה ואיינו בכור לפניו, הבא אחר הפלים שיצא ראשו כי, וכן תשעה שיצא ראשו מות, והמפלת מהם בימה חייה ועופ, דברי רבי מאיר. וחייבים אומרים, עד שיא בז מצורת האדם. המפלת סנדיל, או שליא, ושפיר מראם, והיו יצא מחתה, הבא אחריו, בכור לנטלה ואיינו בכור לפניו. מי שלא היה לו בנים ונשא אשה שכבר יולדת, עודה שפה ונשתחררה, עודה נברית ונתגירה, משכנת לישראל יולדת, בכור לנטלה ואיינו בכור לפניו. רבי יוסי הגלילי אומר, בכור לנטלה ולפניו, שנאמר (שמות יג), פטר כל רחם בבני ישראל, עד שיפטרו רחם מישראל. מי שלא היה לו בנים ונשא אשה שלא יולדת, נתגירה מעברת, נשתחררה מעברת, יולדת היא וכלה, היא ולוייה, היא ואשה שכבר יולדת, וכן מי שלא נשטה אחר בעלה שלשה חזושים ונשאת יולדת, ואין ידוע אם בנו

תְּשִׁיעָה לֶרְאַשׁוֹן, או בּוֹ שְׂבֻעָה לְאַחֲרֹן, בְּכֹר לְפֵהָן וְאַיִן בְּכֹר
לְנַחֲלָה. אִיזָהוּ בְּכֹר לְנַחֲלָה וּלְפֵהָן, הַמְּפָלָת שְׁפִיר מְלָא דָם, מְלָא
מִים, מְלָא גִּנְגִים, הַמְּפָלָת כְּמֵין דָגִים וְחַגְבִים שְׁקָצִים וּרְמַשִים,
הַמְּפָלָת יוֹם אַרְבָּעִים, הַבָּא אַחֲרֵיכֶן, בְּכֹר לְנַחֲלָה וּלְפֵהָן:

ב. יָצָא דָפָן וְהָבָא אַחֲרָיו, שְׁנֵי הַמְּפָלָת אֵין בְּכֹר לְאַחֲרָה וְלֹא לְפֵהָן.
רַבִי שְׁמַעַן אָמֵר, הַרְאַשׁוֹן לְנַחֲלָה, וְהַשְׁנִי לְחַמֵשׁ סְלֻעִים:

ג. מֵי שְׁלָא בְּכֶרֶת אַשְׁתוֹ וַיְלָדָה שְׁנִי זָכָרים, נוֹתָן חַמֵשׁ סְלֻעִים
לְפֵהָן. מֵת אַחֲד מֵהוּ בְּתוֹךְ שְׁלָשִׁים יוֹם, הַאֲב פָטוֹר. מֵת הַאֲב
וְהַבָּנִים קִימִים, רַבִי מַאֲיר אָמֵר, אִם נִתְנָהוּ עַד שְׁלָא חַלְקוּ, נִתְנָהוּ.
וְאִם לֹא, פָטוֹרין. רַבִי יְהוּדָה אָמֵר נִתְחַיְבּוּ נְכָסִים. זָכָר וּנְקָבָה, אֵין
כֹּאן לְפֵהָן כָּלּוֹם:

ד. שְׁתִי נְשִׁים שְׁלָא בְּכֶרֶת וַיְלָדוּ שְׁנִי זָכָרים, נוֹתָן עַשֶּׂר סְלֻעִים
לְפֵהָן. מֵת אַחֲד מֵהוּ בְּתוֹךְ שְׁלָשִׁים יוֹם, אִם לְפֵהָן אַחֲד נִתְנוּ, יְחִזּוּר
לוֹ חַמֵשׁ סְלֻעִים. אִם לְשָׁנִי כָּהֲנִים נִתְנוּ, אֵינוֹ יָכֹל לְהַזְכִיא מִקְדָם.
זָכָר וּנְקָבָה אוֹ שְׁנִי זָכָרים וּנְקָבָה, נוֹתָן חַמֵשׁ סְלֻעִים לְפֵהָן. שְׁתִי
נְקָבּוֹת וּזָכָר אוֹ שְׁנִי זָכָרים וּשְׁתִי נְקָבּוֹת, אֵין כֹּאן לְפֵהָן כָּלּוֹם. אַחַת
בְּכֶרֶת וְאַחַת שְׁלָא בְּכֶרֶת וַיְלָדוּ שְׁנִי זָכָרים. נוֹתָן חַמֵשׁ סְלֻעִים לְפֵהָן.
מֵת אַחֲד מֵהוּ בְּתוֹךְ שְׁלָשִׁים יוֹם, הַאֲב פָטוֹר. מֵת הַאֲב וְהַבָּנִים
קִימִין, רַבִי מַאֲיר אָמֵר, אִם נִתְנָהוּ עַד שְׁלָא חַלְקוּ, נִתְנָהוּ. וְאִם לֹא,

פטוריין. רבי יהודה אומר, נתחייבו נכסים. זכר ונקבה, אין כאן

לכהן כלום:

ה. שתי נשים של שני אנשימים שלא בכרו וילדו שני זכרים, זה נותן חמץ סלעים לכהן, וזה נותן חמץ סלעים לכהן. מה אחד מהו בתוך שלשים יומם, אם לכהן אחד נתנו, יחויר להן חמץ סלעים. אם לשני כהנים נתנו, אין יכולין להוציא מידם. זכר ונקבה, האבות פטוריין, והבון חייב לפדות את עצמו. שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתיהן נקבות, אין כאן לכהן כלום:

ו. אחת בכרה ואחת שלא בכרה של שני אנשימים, וילדו שני זכרים, זה שלא בכרה אשתו, נותן חמץ סלעים לכהן. זכר ונקבה, אין כאן לכהן כלום. מה הבון בתוך שלשים יומם, אף על פי שהוא לכהן, יחויר (לו חמץ סלעים). לאחר שלשים יומם, אף על פי שלא נתנו, יתנו. מה ביום שלשים, ביום שלפניו. רבי עקיבא אומר, אם נתנו, לא יטול. ואם לא נתנו, לא ייתנו. מה האב בתוך שלשים יומם, בחזקת שלא בפיה, עד שיביא ראייה שבפיה. לאחר שלשים יומם, בחזקת שבפיה, עד (шибיא ראייה) שלא בפיה. הוא לפדות ובנו לפדות, היא קודם את בנו. רבי יהודה אומר, בנו קודמו, שמאצותו על אביו, ומאות בנו עליו:

ג. חמיש סלעים של בון, במנה צורי. שלשים של עבד, וחמשים של אונס ושל מפתחה, ומאה של מוציא שם רע, כלם בשקל הקדש, במנה צורי. וכלו נפקין בכסף, ובשזה כסף, חוץ מן השקלים:

ה. אין פודין לא בעבדים, ולא בשטרות, ולא בתקינות, ולא בקדשנות. כתוב לפה שהוא חייב לו חמיש סלעים, חייב לפה לו ובנו אינו פDOI, לפיכך אם רצה הפה לפה לו מפנה, רשאי. המפריש פקיון בנו ואבד, חייב באחריותו, שנאמר (במדבר יח), יהי לה ופדה תקעה:

ט. הבכור נוטל פי שניים בגבסי האב, ואיןו נוטל פי שניים בגבסי האם. ואיןו נוטל פי שניים בשבח, ולא ברاوي כבמץוק. ולא האשה בכתבה, ולא הבנות במזונתיהם, ולא גיבם. וכלו אין נוטליו בשבח, ולא ברاوي כבמץוק:

י. אלו שאינן חוזרים ביובל, הבכורה, והירוש את אשתו, והמיבם את אשת אחיו, והפתחה, דברי רב מאיר. וחכמים אומרים, מתנה כמcker. דברי אליעזר אומר, וכלו חוזרים ביובל. דברי יוחנן בן ברוקא אומר, היורש את אשתו, יחויר לבני משפטה ויינה להם מן הרים:

